

DE VISSERS VAN «GRAND-FORT PHILIPS» BEZETTEN OVERHEIDSLOKALEN UIT PROTEST TEGEN VERONTREINIGING DER KUSTWATEREN

In ons kerstnummer van enkele weken terug wijdden we een reportage aan de blokkade van de Seinebaai door 78 vissersvaartuigen als een vissersprotest tegen de enerzijds officiële en anderzijds oogluikende toegestane vervuiling van de kustwateren.

Donderdag 6 februari kenden we opnieuw een spektakulaire actie tegen de zeepollutie, ditmaal vanwege de vissers van het franse vissersplaatsje «Grand-Fort-Philips», namelijk het bezetten van de lokalen van het Wetenschappelijk en Technisch Instituut voor Zeevisserij te Boulogne.

DE AANLEIDING DER BEZETTING

De vissers van de bovenvermelde kleine vissershaven hadden een paar weken terug een klacht, zeggend tegen onbekenden ingediend met betrekking tot de verontreiniging van de kustwateren. Terzelfdertijd verzochten zij om steun voor hun actie van de openbare besturen en meer in het bijzonder van de diensten van het Ministerie van Leefmilieu. Het is het antwoord vanwege deze betrokken ministeriële dienst en meer speciaal vanwege minister André Jarrot die de beker deed overlopen en hen tot daden deed overgaan. De vissers werd medegedeeld dat, indien het inderdaad zo is dat de lozingen van de Tloixidefabriek van Calais aanleiding zouden kunnen geven tot pollutie vanwege een zekere graad van zwavelzuur, de kustwateren toch gemakkelijk de baas kunnen en de vergiftigingsgraad zeer begrensd blijft op een beperkte uitgestrektheid. Verder kregen de betrokken vissers nog als antwoord mede dat er nog onzekerheden bestaan betreffende de graad van omvang van de schaden veroorzaakt door betrokken nijverheid en dat het zeker vaststaat dat de verbruikers van zeeprodukten geen risico's oplopen.

Hierop antwoordden de vissers dat zij reeds zoveel bewijzen van het tegendeel geleverd hadden, onder andere vissen aangelast door het zwavelzuur, dat ze het ministerieel antwoord als een aanslag op de leefbaarheid van hun beroep aanzien en een bewuste poging tot camouflage van de schadelijke lozing van het bedrijf. Moesten wij zelf niet de vis triëren in bruikbare en onbruikbare dan zou het wel bewezen worden dat er een risico voor de verbruiker in de schadelijke lozingen bevat ligt. Het doekje voor het bloeden dat minister Jarrot er bij doet met de aanhaling dat het inderdaad wel in zekere mate nodig is dat er toezicht komt op de lozingen en dat er een programma in die zin zou dienen opgesteld te worden. Anderzijds zegt de minister dat dit echter niet zou mogen beperkt worden tot de franse industriebedrijven alleen maar ook in de aangrenzende landen opdat de concurrentiële positie van de franse bedrijven anders niet houd-

baar zou zijn tegenover de buitenlandse.

De vissers maken duidelijk uit dit ministeriële antwoord van «mossel noch vis» uit dat er voor de zoveelste maal niets zal komen uit hun klacht tegen de «bekende onbekende» en hebben dan ook de lokalen van het Wetenschappelijk en Technisch Instituut te Boulogne bezet. Een dertigtal vissers en reders namen aan deze actie deel.

VISSERSBOTEN TE KOOP

De reders van het betrokken gebied hebben terzelfdertijd aan de straatzijde van het gebouw een grote affiche uitgehangen met de namen van al hun boten die hierin te koop werden gesteld. De snelstijgende pollutie zal hier ten slotte toe leiden menen zij en vandaar ons aanbod. Ondertussen werd een vergadering geïmproviseerd met de directeur van het Instituut en de leidende beheerder van maritieme zaken van het gewest, de heer Couespel. Via de algemene beheerder van Le Havre, de heer Lepvrier, werd ten slotte bekomen dat een delegatie van de betrokken vissers zou gehoord worden door de heer Padeau, hoofd van het ministerieel kabinet van minister Jarrot. Hierop hebben de vissers en reders de bezetting van de lokalen stopgezet.

MOTIE VAN HET PLAATSELIJK GEMEENTEBESTUUR

In buitengewone zitting bijegekomen heeft het gemeentebestuur van het vissersplaatsje «Grand-Fort-Philips» gemeend de protestactie van de vissers kracht te moeten bij zetten door een motie waarin zij wijzen op de immer voortschrijdende verontreiniging van de kustwateren en op de omvang van de te loorgang van de plaatselijke visserij in dit verband. Inderdaad werd in 1964 nog 1.200.000 kg vis aan wal gezet terwijl dit nu tot 200.000 kg terug viel! Verder verlangt de gemeenteraad dat de vissers wegens schaden zouden vergoed worden uit een schadepot gevuld door de kotisaties te leggen op de rug van de vervuilers. Verder werd door de Raad een toelage gestemd van 10.000 fr om de voortzetting van de gerechtelijke klacht tegen de vervuilers te kunnen bekostigen.

BESLUIT

Wat betreft de protestactie zelf, zien we dat de vissers hierdoor wel de mogelijkheid kunnen afdwingen van een gesprek op ministerieel niveau. Hoe weinig van inhoud ook, bewijst dit toch weerom dat slechts spektakulaire actie tot enig resultaat leiden. Nochtans menen we dat de vissers zich geen illusie dienen te maken, met betrekking tot het uiteindelijk resultaat van hun bemoeiing. De grootindustrie weegt te zwaar op de ministeriële middelen en grootindustrie en de betrokken fi-

nanciën, hebben zeker wel een langere arm dan een lokale artisanale visserij. Hier moeten we dan terug wijzen op de tamelijke erge onverschilligheid vanwege de visserij die zijn vangstplaatsen voor het ogenblik nog betrekkelijk veilig weet omdat ze in open zeeën liggen. Dit is zeker een grote fout vanwege de visserijmiddelen. Dergelijke actie tegen de pollutie van de wateren zou, niet alleen nationaal, maar zelfs internationaal dienen, aangepakt te worden. De vertegenwoordigende organisaties, zowel van producenten als van handelaren en consumenten zouden moeten een internationaal overkoepelend orgaan oprichten vanwaar uit een zware actie zou kunnen geleid worden. Een gelijktijdige blokkage bv. van alle havens in West-Europa zou zeker heel

wat meer opleveren dan de lokale speldeprikjes. Zo de grondstof voor de vervuilers niet meer zou ter plaatse gebracht kunnen worden, dan ware dit reeds een afgedwongen pluspunt in afwachting van 'n reglementering ter zake. We weten wel dat een reglementering van de pollutie bijkomende kosten voor de produktie zou teweegbrengen en dus, simplistisch gezien, een vermindering van onze levensstandaard, maar dit zou zeker opwegen tegenover de voordelen van een gezonder levensmilieu. We dagen de producentenorganisaties uit toch ten minste een poging te wagen om internationale kontakten te leggen voor een spektakulaire actie en reglementering af te dwingen. Een hond die met de staart tussen de benen afduikt krijgt nooit het beentje tussen de tanden.

FÉCAMPS, VISSERSROEM EN VERVAL

Fécamps was lange tijd een zeer voornaam vissershaven langs de franse kust. In 1964 telde men er nog 14 diepzeetruers waarvan er in 1972 nog 12 overbleven, getal dat in 1974 tot 6 herleid werd. Deze zes eenheden alleen reeds brachten nog altijd 8.611.286 kg vis binnen waarvan 5.712.266 kg als diepvriesprodukt en 2.899.020 kg gezouten. De diepvriesprodukten die van zeer goede kwaliteit zijn, kennen echter een gebrek aan afzet, zodanig dat op het einde van 1974 nog voor ruim 12 miljoen kgr. opgeslagen was in diepvriezen. Dit gaf onder meer aanleiding tot moeilijkheden tussen werkgevers en werknemers, waarover we het reeds in een vorige uitgave hadden. Bovendien de diepvrieszevisserij hebben we in Fécamps nog de industriële visserij en de kustvisserij. Wat de industriële visserij betreft, gaat ook deze achteruit ten voordele van Boulogne waar men over een meer aangepaste markt beschikt en over ruimer afzetmogelijkheden. Gaan verscheidene eenheden van Fécamps te Boulogne markten, dan komen ze toch nog altijd naar de thuishaven voor de onderhoudswerken en de bevoorrading.

DE AFZETMOEILIKHEDEN

De regering heeft beloofd tussen te komen bij de landen van de Europese Gemeenschap om de uitvoer van diepvriesprodukten te beaardigen. Verder werd een tussenkomst beloofd in de kosten van

stockage en werden maatregelen bestudeerd om het verbruik van diepvries- en gezouten zeevisprodukten te stimuleren. In dit verband laten de betrokken producentenorganisaties opmerken hoe weinig zorg men besteedt aan de bereiding van de gezouten- en diepvriesprodukten in sommige openbare instellingen zoals bv. het leger zodanig dat de afgezwaaide rekruten een zeer slechte herinnering mededragen van hun vismenu en dit menu uit hun burgerlijk leven bannen.

DE PLEZIERVISSERIJ

In Fécamps heeft men het verval van de visserijactiviteit trachten op te vangen door de inrichting van de pleziervisserij. Deze activiteit heeft zich inderdaad in de laatste jaren tamelijk uitgebreid zodanig zelfs dat men in 1975 de capaciteit van de pleziervisserij zal opvoeren van 300 tot 500 plaatsen. Wat meer is er worden voor het ogenblik zelfs belangrijke werken ondernomen, gepatronneerd door de Kamer van Handel om een aanlegkaai te bouwen van 220 lengte voor deze vaartuigen, samen met een nodige parkeerterrein toe te voegen aan deze van het zeer recent Club-House.

Zijn deze pogingen om de havenactiviteit van Fécamps te doen heropleven, zekere aanbevelingswaardig, dan nog is het treurig te noemen dat dit in vervanging dient te komen van een kwijnende visserijbedrijvigheid.